Навколо світ помолодів,
Повеселішали дерева,
І під мостами у воді
Таке бездоння березневе!
Така навальна і кипуча
І на бульварах, і на кручах
Себе утверджує весна,
Що за рікою балакуча
Язик прикушує луна.
А ми півдня без перекуру
Під бригадирський баритон
Вкладаєм дружно арматуру
І розвантажуєм бетон.
Ми тільки й чуємо:
— Давай!
Лишилось зовсім небагато. —
А я знесилений украй,
Горять долоні від лопати.
Та не кляну роботу всує,
Бо відкрива мені вона,
Що справжню музику дарує
Лише напружена струна!